

med kjøbenhavnst Stempel, bør kunne finde uhindret Indgang og Anvendelse alle Vegne. Men endnu vigtigere, ja afgørende er det, at det over for Ublandet er en slet anbefaling for vort Rød og Klæst, at den ene danske Kommune ikke respekterer den andens Stempel. Over for Ublandet bør Danmark dog kunne staa som en Enhed.

At Indførelsen af en almindelig Statskontrol vilde være Idealet, staar Komiteen klart. Men man har paa den anden Side ikke kunnet luffe Øjnene for, at en saadan Ordning, foruden at blive overordentlig kostbar, vilde være forbunden med saa store praktiske Banfælgigheder, at man ikke tør paaregne dens Gennemførelse.

Til disse mere almindelige Betragtninger skal Komiteen endnu føje en enkelt speciel Bemærkning. Ifølge § 8 i den i Henhold til § 10 udarbejdede Instruks skulle alle Svin, der forarbejdes i Eksportpølsefabrikker, undersøges for Trikiner. Følgen heraf vil blive, at al Pølsefabrikation, som staar i Forbindelse med Eksportslagterivirksomhed og er baseret paa det fra samme fremkomne Affald og Billelød, herefter maa ophøre, da der vil udkræves et alt for stort Apparat til at foretage den ifølge nævnte Bestemmelse nødvendige Undersøgelse af samtlige Svin, hvoraf overhovedet en Del var anvendt, i hel Tilstand — man tænke saaledes alene paa det fra andre Steder indkøbte Spøf. For et større Slagteri, beregnet paa Slagtning af 5—600 Svin paa enkelte Dage, vilde der saaledes, efter hvad der er Komiteen meddelt, udfordres ca. 40 specialuddannede Mennesker til en virkelig rationel Trikinundersøgelse efter thyt Mønster.

Det er kun saa Nar siden, at vi her hjemme fejrede Mindet om Hundreedaaret for de store økonomiske Reforme, som indledede hele den ny Tid med dens storartede Opbygning af Danmarks Handel med Landbrugsprodukter. Den Gang mente man, at den Handelsfrihedens Era, som man grundlagde, skulde være „for bestandig“ — og Hensynet til Bondens Tarv og Landbrugets Trivsel var ved denne Overvejelse ikke det, der thngede mindst i Bægtfkaalen. Hin Tids Tro paa, at det danske Agerbrugs Fremgang skulde ste Haand i Haand med Handelens fri Kørelse, er ikke senere bleven skuffet. Og det er Komiteens faste Overbevisning, at det hastig vilde vise sig værst for Landbruget selv, om man nu paa Tærskelen af det ny Aarhundrede brød med de store Principper fra 1788, 1793 og 1797.

Franz Th. Adolph. Wm. Th. Malling. H. B. S. Lyngbye.

M. Melchior. Rud. Tvermoes. D. B. Muus. P. Philipson.

Victor Høffding. J. Ekmann. C. A. Diefen.

Jul. Schoultz.

Til det af Folketinget angaaende Lov om Rødkontrol m. m. nedsatte Udvalg.